

سلکسیون براساس نسبت ریشه اصلی به وزن

برگ و تاثیر آن در عملکرد و فیزیولوژی

(۱)

چغندر قند

نویسنده : F.W. Shyder, G.E. Carlson, J.E. Silvius and J.A. Bunce

(۲)

مترجم : الهوردی روحی

از نشریه ۲۳ آوریل ۱۹۷۹

عملکرد در چغندر قند به فتوسنتز و موادی که با این عمل در ریشه ذخیره میشود بستگی دارد. هر دو عمل تولید و توزیع مواد فتوسنتزی در ریشه با عوامل محیطی و ژنتیکی کنترل میشوند. سعی ما بر این بوده که از واریانس ژنتیکی در جهت توزیع و جایگزینی مواد فتوسنتزی در داخل ریشه بمنظور افزایش اقتصادی عملکرد چغندر قند استفاده شایانی بنمائیم. بنظر میرسد سلکسیون برای حد فاصل مواد فتوسنتزی و اندازه ریشه، روش موثری برای افزایش عملکرد چغندر قند باشد.

ماسلکسیون هائی را در بوته های جوان چغندر قند که ۲۱ روزه بودند جوانه زده بودند بر اساس وزن برگ و وزن ریشه و با استفاده از نسبت ریشه به وزن برگ (TLWR) که بعنوان یک شاخص جداکننده بصورت :

$$TLWR = \frac{\text{وزن تر (ریشه + طوقه)}}{\text{وزن تر (پهنگ برگ)}}$$

که $T = \text{Taproot}$ (ریشه اصلی) و $L = \text{leaf}$ (برگ) و $W = \text{Weight}$ (وزن) و $R = \text{Ratio}$ (نسبت) بود انجام دادیم

ماپی بردیم که ممکن است TLWR در بین گیاهانی که در دست اصلاح بوده و یا هیبریدی که در یک مقطع زمانی برای محیط مشخص داده شده است تابیش از سه برابر تغییر می یابد.

(۱) - Selecting For Taproot to leaf weight ratio and its effect on yield and physiology.

برگردان از : VOL.20, NO. 4 Journal of the A.S.S.B.T Tsoctober.

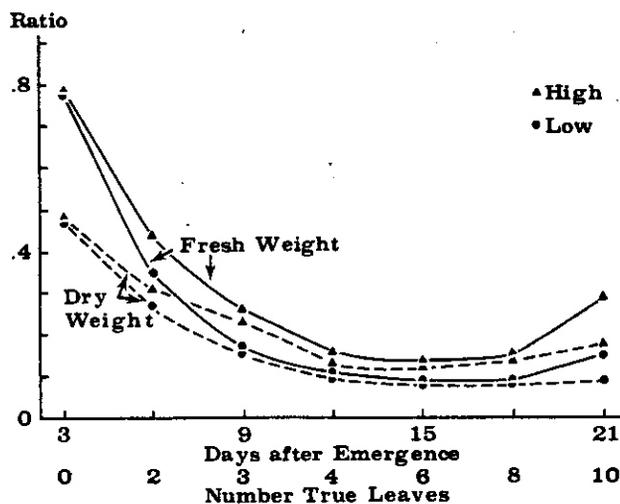
(۲) - کارشناس تحقیقات چغندر قند

ماهمچنین دریافتیم میانگین TLWR در ۳۰ توده بدون سلکسیون و آزمون شده نزدیک به دوبرابر خود تغییرات دارند .

طبق فرضیه ما اصلاح عملکرد چغندر قند با افزایش سهم مواد فتوسنتزی داخل ریشه مشروط بر اینکسه سطح برگ در حد مناسب باقیمانده وسایر وظایف گیاه عکس العمل سوء نداشته باشند توسعه می یابد .

مطالعات گلخانه ای

بوته های جوان بطور جداگانه در گلدانها ۱۵ سانتیمتری که حاوی ترکیبات میکابودکشت وسایر مواد معدنی ضروری روزانه بصورت محلول در اختیار آنها قرار میگرفت . ۲۱ روز پس از جوانه زدن گیاهان از وزن تر آنها بمنظور تشخیص TLWR استفاده کردیم . سپس گیاهان انتخاب شده در شرایط مطلوبی برای تولید بذرنگهداری شدند . TLWR ها بر پایه وزن تریا وزن خشک محاسبه شدند و در هر حال همبستگی بالائی در بین نسبت ریشه به برگ وجود داشت ($R = 0.98$) (شکل - ۱) از طرفی تفاوت TLWR را از تفاوت میزان آب نمیتوان نتیجه گیری کرد .

شکل (۱) رابطه TLWR محاسبه شده از وزن تر و وزن خشک پروژنی های چغندر قند که در محیط کنترل شده کشت وبمنظور TLWR حد بالای پایتین سلکسیون شده اند .

بایافتن تغییرات مطلوبی در TLWR بوته‌های جوان باعث پی بردیم که سلکسیون برای TLWR بالا و پائین می تواند موثر واقع شود. ماتعدادی از بوته‌های جوان لاین (EL 40) در دست اصلاح را ۲۱ روز بعد از سبزشدن برای TLWR بالا و پائین انتخاب کردیم. سپس پس از جوانه زدن از هر گروه بذور پلی کراس تولید شد. پروژنی‌های هر گروه TLWR بالا و پائین در گلخانه کشت شدند. TLWR ها ۲۱ روز پس از سبزشدن محاسبه گردید این کار اولین سیکل سلکسیون بود. غیر از پروژنی های دور اول گروه دیگری از بوته‌های جوان با TLWR بالا و پائین برای دور دوم تولید بذروانجام پروژنی تست انتخاب شده بودند. نتیجه این انتخاب در جدول (۱) خلاصه شده است.

در هر دو دوره سلکسیون درصد اختلاف بین میانگین های پروژنی ها با TLWR بالا و پائین در مقایسه با والدین خود با اندازه نصف درصد اختلاف میانگین آنها بود. ولی ما نمیدانیم پروژنی های سایر لاین ها همانند EL 40 عمل خواهند کرد یا نه.

جدول (۱) اثر سلکسیون بر اساس TLWR چقدر قند در لاین EL 40 که در دست اصلاح است ۲۱ روز پس از جوانه زدن در گلخانه TLWR در ۱۵۶ بوته که سلکسیون نشده اند محاسبه گردیده و میانگین آنها ۱۵۱% بود.

والدین		پروژنی	
تعداد بوته‌های انتخاب شده	میانگین	تعداد بوته‌های پوسیده شده	میانگین
دوره	TLWR	تفاضل +	TLWR
۱۱	۰/۱۲۳ ± ۰/۰۱	۱۷۵	۰/۱۳۲ * *
۱۳	۰/۲۱۷ ± ۰/۰۲	۷۶	۰/۱۷۹
۲۱	۰/۱۱۴ ± ۰/۰۱	۱۴۴	۰/۰۹۶ * *
۲۱	۰/۲۴۲ ± ۰/۰۲	۱۱۲	۰/۱۵۹

* * TLWR حد پائین / TLWR حد بالا

* * - در تجزیه واریانس مشخص شده هر دو گروه پروژنی ها (حد بالا یا پائین) در هر دو دوره سلکسیون در-

سطح ۱% اختلافشان معنی دار است.

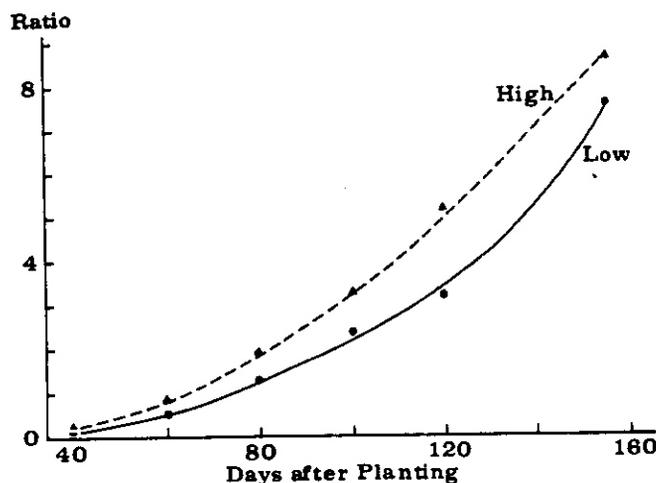
آیا عملکرد در توده‌هایی با TLWR بالا و پائین در یک فصل کامل رویش با هم فرق می‌کنند؟

در طول دوره رویش TLWR چگونه تغییر می‌یابد؟

مابرای پاسخ دادن به سوالات بالا از یزدوربالک تعدادی از بوته‌های سلکسیون شده گروه دوم استفاده کردیم. در سال ۱۹۷۶ از ارقام ثبت شده با TLWR بالا و پائین باتراکم بوته‌های ۱۷۹۲۰ و ۲۳۶۸۵ و ۲۷۵۵۰ و ۳۲۶۶۰ بوته در هر ایکرویک هیکرید (۰-۶۹۲۲ SP) × (۰۱ × ۷۰۴۲۰ - ۶۹۵۶۱ SP) باتراکم بوته ۲۵۴۷۰ بوته در هر ایکرباسه تکرار کشت شد. در سال ۱۹۷۷ ما از TLWR های بالا و پائین و توده‌های از بوته‌های سلکسیون نشده لاین در دست اصلاح ۴۰ EL و هیکرید ۲۰ USH باتراکم بوته‌های ۱۴۲۶۵ و ۲۱۳۶۰ و ۳۲۵۸۵ و ۴۹۰۵۰ بوته در هر ایکر در چهار تاریخ کاشت تکرار کردیم.

وزن ریشه و TLWR در سال ۱۹۷۶ در هر کرت روی بیست بوته و در سال ۱۹۷۷ روی ۱۵ بوته در هر کرت اندازه‌گیری و یادداشت شد. هر سال ۱۰ ریشه در کرت جهت درصد قند و خلوصیت شربت تجزیه گردید. دوره رشد در سال ۱۹۷۶ یکصد و هفتاد و دو روز و در سال ۱۹۷۷ یکصد و شصت و سه روز بود.

در سال ۱۹۷۶ TLWR با طول عمر گیاه در مزرعه افزایش می‌یافت شکل (۲) و در سال ۱۹۷۷ نیز مشابه آن بود. در سال ۱۹۷۶ در زمان برداشت TLWR توده گیاهان حد بالا (TLWR بالا) حدود ۲۰٪ و در سال ۱۹۷۷ حدود ۲۶٪ بیشتر از TLWR توده گیاهان حد پائین (TLWR پائین) بود. عملکرد ریشه توده TLWR بالا در سال ۱۹۷۶ به میزان ۲۳٪ و در سال ۱۹۷۷ به میزان ۲۲٪ بیشتر از عملکرد توده TLWR پائین بود (جدول ۲ و ۳).

شکل ۲ - وضعیت TLWR چغندرهای انتخاب شده با TLWR بالا و پائین در مزرعه بیلت سویل و ماری لند در سال ۱۹۷۶.

میانگین TLWR با افزایش تراکم بوته در ایکر کاهش می یابد جدول (۳) .

میانگین عملکرد ریشه های یکراکم تراکم بوته کم در مقایسه با میانگین عملکرد با تراکم بوته متوسط در حد معنی داری کمتر بود جدول (۳) .

عملکرد گیاهانی که TLWR بالا ولی تراکم بوته داری کمتر داشتند پائین بود در صورتیکه عملکرد دلا یین 20 USH با تراکم بوته متوسط بیشتر بود . وزن ریشه لاین 20 USH همچنین وزن برگ و TLWR آن نسبت به سایر تیمارها بیشتر و معنی دار تر بود .

در هر دو حالت تراکم بوته زیاد وزن برگ 20 USH بیشتر و معنی دار تر از سایر تیمارهای ثبت شده با TLWR بالا بود ، ولی وزن ریشه آن فرق نداشت . ظاهراً " بیشترین حد عمل کربن گیری و ذخیره سازی در ریشه گیاهان با TLWR بالا جبران کننده مطلوبیت در اثر وزن برگ زیاد لاین 20 USH است . این نتایج نشان میدهد که بایستی TLWR تراکم بوته در حد معمول بوده باشد .

جدول (۲) میانگین عملکرد و TLWR چغندر قند در مناطق بلس سویل و ماری لند .

موارد	TLWR	عملکرد ریشه تن در هکتار	شکر قابل استخراج
پائین EL TLWR 40	۷/۷۷	۶۴/۳	۸/۰۵
بالا " "	۹/۳۶ *	۷۹/۱ *	۹/۸۰
هیبرید	۴/۹۳	۸۸/۶ ‡	۱۰/۸۴

۱- برای تبدیل به تن در ایکر بایستی از ضریب ۰/۴۴۶ استفاده کرد . فاصله بوته ها ۲۵×۷۱ سانتیمتر بود .

* - میانگین هادر سلکسیون با TLWR بالا و پائین در سطح ۵% اختلاف معنی دار دارند .

در سال ۱۹۷۶ درصد قند و خلوصیت شربت توده ها با TLWR کم یا زیاد در منطقه بلس سویل و ماری لند همانند هم بودند . در سال ۱۹۷۷ افزایش درصد قند معنی داری همراه با افزایش ۲۲% عملکرد ریشه در توده TLWR بالا مشاهده شد جدول (۴) .

شکر قابل استخراج در توده TLWR بالا ۳۵% بیشتر از توده TLWR پائین بود و با 20 USH برابری میکرد . سلکسیون مشابهی که در سال ۱۹۷۷ توسط G. J. Hogaboem بر TLWR کم و زیاد انجام شده بود در میثگان کاشته شد . اودریافت که عملکرد ریشه لاین های با تراکم بوته پائین با یکدیگر اختلاف ندارند اما تمام لینه های با TLWR بالا از نظر درصد قند و خلوص شربت بالینه های TLWR پائین اختلاف معنی داری داشتند .

جدول (۳) تاثیر تراکم بوته روی ریشه - وزن برگ - TLWR چهار رقم چغندر قند کشت شده در بستان سویل
وماری لند در سال ۱۹۷۷ *

		تراکم بوته				
ارقام		۳۲/۲۵۰	۲۷/۲۵۰	۷۸/۰۵۰	۱۲۱/۲۰۰	میانگین
<u>وزن ریشه تن در هکتار</u>						
EL ₄₀	TLWR حد پائین	۵۷/۸ ^{Fg}	۶۶/۱d-j	۶۰/۶efg	۵۶/۴g	۶۰/۳e
"	سلکسیون نشده	۶۳/۱d-g	۶۷/۱c-f	۷۲/۵a-d	۷۰/۱b-e	۶۸/۳b
"	TLWR حد بالا	۶۳/۹d-g	۷۷/۲ab	۷۶/۴abc	۷۷/۰abc	۷۳/۷ab
USH 20		۷۶/۴abc	۸۰/۶a	۷۹/۴ab	۷۰/۰b-e	۷۶/۷a
میانگین		۶۵/۳b	۷۲/۸a	۷۲/۲a	۶۸/۴ab	
<u>+ وزن برگ تن در هکتار</u>						
EL ₄₀	TLWR حد پائین	۷/۵e	۱۰/۶cde	۹/۴de	۱۰/۱de	۹/۵b
"	سلکسیون نشده	۹/۶de	۸/۸e	۹/۹de	۱۰/۸cde	۹/۸b
"	TLWR حد بالا	۷/۲e	۹/۸de	۹/۱de	۱۰/۴cde	۹/۲b
USH 20		۱۴/۴bc	۱۳/۴bcd	۱۵/۱ab	۱۸/۵a	۱۵/۴a
میانگین		۹/۷b	۱۰/۶	۱۰/۹۰	۱۲/۴	
<u>TLWR</u>						
EL ₄₀	TLWR حد پائین	۷/۷۸abc	۶/۳۲bcd	۶/۴۱bcd	۵/۹۰cde	۶/۶۱b
"	سلکسیون نشده	۶/۸۶bcd	۷/۸۱abc	۷/۳۱a-d	۶/۶۶bcd	۷/۱۶ab
"	TLWR حد بالا	۹/۵۱a	۷/۸۹abc	۸/۵۱ab	۷/۵۱a-d	۸/۳۶a
USH 20	میانگین	۵/۴۶de	۶/۱۸cd	۵/۳۷de	۳/۸۱e	۵/۲۱c
		۷/۴۰a	۷/۰۵a	۶/۹۰ab	۵/۹۷b	

۳- برای آزمون میانگین پارامترهای چندجانبه از روش دانکن استفاده شد. اثرات متقابل داده‌های ۱۶ گانه جداگانه تعیین شدند. هریک از چهار میانگین بطور جداگانه تجزیه واریانس شدند. میانگین هائی که با حرف مشابه نشان داده شده‌اند در سطح ۵٪ اختلافشان معنی دار نیست.

۴- فاکتور تصحیح به تن درایک عدد ۰/۴۴۶ است که با جذب کردن در آن عدد بدست می‌آید.

این سه آزمایش نشان داد که مواد فتوسنتزی در ریشه اصلی گیاهان با TLWR بالا بیشتر از گیاهان با TLWR پائین است، رشد ریشه نیز ممکن است بیشتر باشد، ذخیره قند در بوته‌های با TLWR بالا مساوی و یا بیشتر از گیاهان با TLWR پائین است یک همبستگی مثبتی میان TLWR و ذخیره قند وجود دارد. بنابراین در اصلاح چغندر قند توجه به TLWR جالب تر از مد نظر قرارداد ن افزایش عملکرد در رهکتار است.

جدول (۴) درجات خلوص شربت - درصد قند - شکر قابل استحصال در ارقام مختلف چغندر قند با تراکم بوته‌های مختلف در مناطق بلست سویل و ماری لند در سال ۱۹۷۷ *

تعداد بوته‌ها در هکتار						
ارقام	۳۲۲۵۰	۵۲۷۷۵	۷۸۰۵۰	۱۲۱۲۰۰	میانگین	
درصد قند						
EL 40	TLWR پائین	۱۳/۷ bc	۱۳/۹ bc	۱۳/۷ abc	۱۵/۸ ab	۱۴/۵ b
"	سلکسیون نشده	۱۲/۹ c	۱۳/۸ bc	۱۴/۲ abc	۱۶/۳ a	۱۴/۳ b
"	بالا TLWR	۱۵/۵ ab	۱۵/۵ ab	۱۶/۲ a	۱۶/۴ a	۱۵/۹ a
USH 20		۱۴/۸ abc	۱۴/۸ abc	۱۶/۱ a	۱۵/۱ abc	۱۵/۲ ab
	میانگین	۱۴/۲ b	۱۴/۵ b	۱۵/۳ a	۱۵/۹ a	
درجه خلوص شربت						
EL 40	TLWR پائین	۸۸/۵ d	۹۰/۰ bcd	۹۰/۶ a-d	۹۲/۹ a	۹۰/۵ b
"	سلکسیون نشده	۸۸/۶ d	۹۰/۲ bcd	۹۰/۵ a-d	۹۲/۱ abc	۹۰/۳ b
"	بالا TLWR	۹۰/۱ bcd	۸۹/۷ cd	۹۰/۸ a-d	۹۲/۴ ab	۹۰/۸ b
USH 20		۹۰/۹ a-d	۹۱/۴ abc	۹۲/۹ a	۹۲/۴ ab	۹۱/۹ a
		۸۹/۵ c	۹۰/۴ bc	۹۱/۲ b	۹۲/۴ a	

EL ₄₀	پائین TLWR _{۶/۰۸} i	۷/۳۵ghi	۷/۲۲ghi	۷/۶۲e-j	۷۰/۷ b
"	سلکسیون نشده ۶/۳۰hi	۷/۴۵f-i	۸/۳۰c-h	۹/۶۵a-e	۷/۹۲ b
"	بالا TLWR _{۷/۹۵} d-i	۹/۴۸a-f	۱۰/۱۸abc	۱۰/۷۰ab	۹/۵۸ a
USH	۲۰	۹/۲۲ a-g	۹/۸۵a-d	۱۱/۰۲ a	۸/۹۰ b-g
		۷/۳۹ b	۸/۵۳ a	۹/۱۸ a	۹/۲۲ a

* - برای آزمون میانگین پارامترهای چندجانبه از روش دانکن استفاده شد. اثرات متقابل داده‌های ۱۶ گانه جداگانه تعیین شدند. هر یک از چهار میانگین بطور جداگانه تجزیه واریانس شدند. میانگین‌هایی که با حرف مشابه نشان داده شد، مانند در سطح ۵٪ اختلافشان معنی دار نیست.

+ - ضریب تصحیح برای داده‌ها (پوند بر هکتار) با ضریب عدد ۰/۸۹۲ است.

این مطالعات مزرعه‌ای نشان داد که انتخاب بر اساس TLWR زیاد امکان افزایش عملکرد چغندر قند در هکتار را به همراه داشت. همچنین مطالعات سال ۱۹۷۷ ثابت کرد عملکرد با بایستی مانند عامل تراکم بوته با عملکرد مقایسه گردد تا با چنین مدیریتی به حداکثر عملکرد دست یافت.

مطالعات بیوشیمی

گیاهچه‌هایی که از نظر TLWR دوبرابر یکدیگر اختلاف داشتند انتخاب و برای اطلاعات بیوشیمیایی و چگونگی جایگزینی مواد فتوسنتز و بالابردن اطلاعات خودمان از افزایش و یا تغییرات همبستگی این منابع با هم مورد مطالعه واقع شدند. تجزیه هابر روی گیاهانی که رشدشان ناموزون بوده و از نظر واکنش مواد خشک به جامعه گیاهی TLWR بالا و پائین تعلق داشتند مورد استفاده قرار گرفتند. از طریق دو جامعه گیاهی که از نظر TLWR متفاوت بودند در نسبت ریشه به اندامهای هوایی تفاوت نداشتند جدول (۵). گیاهان TLWR بالا در طوقه خود ماده خشک نسبتاً بیشتری نسبت به گیاهان TLWR پائین ذخیره کرده بودند اما فیر در آنها کمتر از فیر گیاهان TLWR پائین بود.

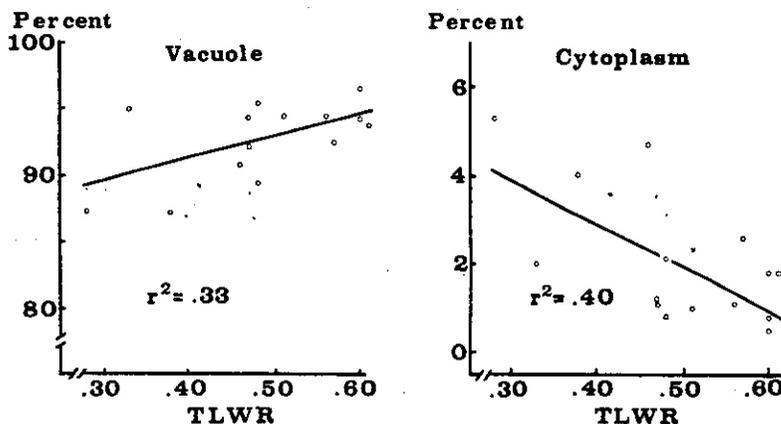
جدول (۵) وزن خشک پهنک برگ (LBW) - دمبرگ ها (PW) - گردن چغندر (HW)
 ریشه اصلی (TRW) - فیبرریشه (FRW) وهمبستگی این ترکیبات در پروژنی های
 والدینی که بر اساس نسبت TLWR در ۲۱ روز بعد از جوانه زدن انتخاب شده بودند . *

TLWR بماخذ خشک	ریشه اندام هوایی	اندام هوایی			ریشه	
		LBW	PW	HW	TRW	FRW
۰/۱۹۶ a	۰/۲۷۲a	۱/۲۷۰a	۰/۲۷۰a	۰/۷۸	۰/۱۶۳ a	۰/۲۵۶
۰/۱۰۵ b	۰/۲۸۵a	۱/۳۷۲a	۰/۱۶۴a	۰/۶۲	۰/۰۸۴ b	۰/۳۸۹

* - هر کدام از اعداد نمایانگر میانگین ۱۲ تکرار میباشد . بموجب آزمون چندگانه از طریق دانکن در هرستون یسا ردیف هر حرف متفاوت نشان میدهد که در سطح ۵% اختلاف معنی دار بین میانگین ها وجود دارد .

ماکشف کردیم که پراکنش قند در طوقه گیاهچه ها با TLWR تغییر می یابد . حدود ۵۰ روز بعد از جوانه زدن ذخیره درصد قند در هسته سلولی زمانی که TLWR افزایش می یافت بموازات آن افزایش داشت اما برعکس در سیتوپلاسم با افزایش TLWR درصد ساکارز کاهش پیدا می کرد (شکل ۳) .

مساله فوق را میتوان چنین تغییر کرد که بالاترین درصد قند در مزرعه در گیاهان با TLWR بالا حاصل و با گیاهان با TLWR پائین قابل مقایسه اند جدول (۴) . توزیع ساکارز در طوقه مستقل از وزن تر طوقه و میزان کل ساکارز میباشد (۸۰% اتانول قابل استخراج) . اسید و قلیائی انورتاز و سنتز ساکارز آنزیم های هسته که به ترتیب عهده دار متابولیسم و وارد شدن ساکارز به اندامهای هوایی چغندر قند میباشند . در گلخانه فعالیت اسید انورتاز در طوقه گیاهان TLWR پائین بیشتر از طوقه گیاهان TLWR بالا و در ۲۱ روز بعد از جوانه زدن بود جدول (۶) ولی آنزیم انورتاز قلیائی و سنتز قند تفاوت نداشتند .

شکل ۳ - همبستگی TLWR با توزیع ساکارز در سلولهای طوقه چغندر قند.

جدول (۶) فعالیت انورتازاسیدی و قلیائی در گلخانه در بوته‌های ۲۱ روزه بعد از جوانمزدن با TLWR های متفاوت .

+ فعالیت انورتاز

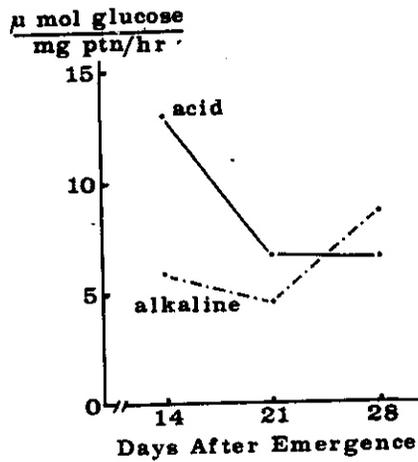
TLWR	اسیدی PH 4.5	قلیائی PH 7
$0/129 \pm 0/023$	$105/3 \pm 51/7$	$93/0 \pm 40/3$
$0/056 \pm 0/010$	$222/0 \pm 58/6$	$17/4 \pm 30/4$

+ - گلوکز بر حسب میلی مولکول گرم در هر گرم ماده خشک در ساعت .

اختلاف در فعالیت اسیدانورتاز توأم با TLWR بنظر نمی‌رسد ناشی از محلولیت متفاوت پروتئینی که ظاهراً " همراه دیواره سلولی است باشد . حدود ۵۰٪ از فعالیت انورتاز در ماده محلول صورت گرفت . فعالیت

اسیدانورتاز در اندام هوایی چغندر قند از ۱۴ روز بعد از جوانه زدن تا ۲۸ روزگی کاهش می یابد . در صورتیکه فعالیت انورتاز قلبیائی بطور بطئی افزایش می یابد . شکل (۴) .

در طول این دوره ذخیره ساکارز آغاز میگردد و بنابراین به نظر میرسد فعالیت اسیدانورتاز با هر دو عامل ژنتیکی و بسا مواد حاصل از ژنتیکی بطور معکوس با افزایش طوقه ارتباط پیدا میکند . و مانند یک ارگان ذخیره عمل می نماید . اما گان دارد آنزیم سلولهای بعدی ذخیره کننده ساکارز را تنظیم و رشد سلولها و تغییرات آنها را تحت تأثیر خود قرار دهد و یا موجب بروز ریشه های جانبی از طوقه باشد .

شکل (۴) - همبستگی مابین اسید و قلیاء انورتاز گلخانه ای و توسعه مواد خاص ژنتیکی ریشه چغندر قند .

روش ها و طرز کار برای انتخاب بر اساس TLWR :

تمام سلکوسیونهای مابرای TLWR در محل رویش و ۲۱ روز بعد از جوانه زدن انجام گرفته بود . این بوتهها مورد مطالعه مادارای ۹-۱۲ برگ حقیقی در شرایط رویش مابودند (۱۴ ساعت نور روزانه ۴۰۰۰-۳۰۰۰ شمع نوری)

و ۲۷ درجه سانتیگراد حرارت در روز ۱۶^o درجه سانتیگراد در شب . تعداد برگهای حاصل تابع دو عامل وارثتی و محیطی بود . شانس بقای گیاهچه‌های بزرگتر پس از اندازه گیری TLWR بیشتر بود و این شانس در کولیتوارهای مختلف متفاوت بود TLWR چنانچه در شکل ۲۰۱ نشان داده شده با سن بوته تغییری یافت . اختلاف بین گیاهان با TLWR پائین و بالا معمولاً " از سه تا چهار برگه شدن آغاز میگردد ولی در این سن اختلاف با اطمینان زیاد قابل تشخیص نیست چونکه بوته‌ها بسیار کوچک می باشند . محیط معمولاً " تاثیر زیاد روی TLWR دارد . بطوریکه وقتی شدت نور کاهش می یابد TLWR گیاهچه‌ها نیر کاهش پیدا میکنند . ما برای هر شش کولیتوار هیچ نوع همبستگی بین نور و کولیتوار مشاهده نکردیم . شرایط رشد نظیر اندازه گلدان - مواد معدنی - و تهیه آب معمولاً " بر روی رشد بوته‌ها و اندازه TLWR تاثیر میگذاشت . بنابراین در سلکسیون برای TLWR بایستی سس گیاهان و بدین لحاظ محیط رشد برای همه مشابه باشد .

البته ما با اعمال روشهای ذیل بمنظور تعیین TLWR تغییرات بین آنها را به حداقل رساندیم :

۱- بیرون انداختن دمبرگها :

دمبرگها اقل " ۱۵٪ وزن برگ را تشکیل میدهند اما سهم فتوسنتزی آنها بر واحد وزن بمراتب کمتر از سهم پهنک برگهاست بعلاوه نسبت وزن دمبرگ به وزن برگ در ۲۱ روزگی تا دو برابر میتواند تغییر کند .

۲- حذف ریشه های فرعی :

نه تنها وزن ریشه‌های فرعی قابل توجه است بلکه نسبت وزن ریشه‌های فرعی به اندامهای هوائی و هیپوکوتیل تا ۹ برابر تغییرات نشان میدهد .

۳- نگهداری همان مقدار از یافت برگ (برگهای کوچک) در روی هر گیاهچه برای اندازه گیری (وزن تر طبقه + هیپوکوتیل) .

۴- بلافاصله پهنک برگها و ریشه‌های اصلی توزین شدند :

آیا سلکسیون بر اساس TLWR کار ساده‌ای است ؟ اندازه گیری وزن تر پهنک برگ ضروری است . امانی تواند ساده باشد . وزن تر اندام هوائی و هیپوکوتیل بارزترین پارامتر برای برقرار کردن نسبت بین پهنک و اندام هوائی است .

بهر حال قطر گردن چغندر بستگی به وزن ریشه دارد .

Doney و Theurer ارتباط خوبی بین قطر گردن با وزن ریشه اصلی در گیاهان ۲۱ روزه

پس از یک فصل کامل رشد پیدا کردند . ما از فرضیات G.E.Coe در اصلاح دولینه برای مقایسه TLWR با

و ۲۷ درجه سانتیگراد حرارت در روز ۱۶^o درجه سانتیگراد در شب . تعداد برگهای حاصل تابع دو عامل وارثتی و محیطی بود . شانس بقای گیاهچه‌های بزرگتر پس از اندازه گیری TLWR بیشتر بود و این شانس در کولیتوارهای مختلف متفاوت بود TLWR چنانچه در شکل ۲۰۱ نشان داده شده با سن بوته تغییری یافت . اختلاف بین گیاهان با TLWR پائین و بالا معمولاً " از سه تا چهار برگه شدن آغاز میگردد ولی در این سن اختلاف با اطمینان زیاد قابل تشخیص نیست چونکه بوته‌ها بسیار کوچک می باشند . محیط معمولاً " تاثیر زیاد روی TLWR دارد . بطوریکه وقتی شدت نور کاهش می یابد TLWR گیاهچه‌ها نیر کاهش پیدا میکنند . ما برای هر شش کولیتوار هیچ نوع همبستگی بین نور و کولیتوار مشاهده نکردیم . شرایط رشد نظیر اندازه گلدان - مواد معدنی - و تهیه آب معمولاً " بر روی رشد بوته‌ها و اندازه TLWR تاثیر میگذاشت . بنابراین در سلکسیون برای TLWR بایستی سس گیاهان و بدین لحاظ محیط رشد برای همه مشابه باشد .

البته ما با اعمال روشهای ذیل بمنظور تعیین TLWR تغییرات بین آنها را به حداقل رساندیم :

۱- بیرون انداختن دمبرگها :

دمبرگها اقل " ۱۵٪ وزن برگ را تشکیل میدهند اما سهم فتوسنتزی آنها بر واحد وزن بمراتب کمتر از سهم پهنک برگهاست بعلاوه نسبت وزن دمبرگ به وزن برگ در ۲۱ روزگی تا دو برابر میتواند تغییر کند .

۲- حذف ریشه های فرعی :

نه تنها وزن ریشه‌های فرعی قابل توجه است بلکه نسبت وزن ریشه‌های فرعی به اندامهای هوائی و هیپوکوتیل تا ۹ برابر تغییرات نشان میدهد .

۳- نگهداری همان مقدار از یافت برگ (برگهای کوچک) در روی هر گیاهچه برای اندازه گیری (وزن تر طبقه + هیپوکوتیل) .

۴- بلافاصله پهنک برگها و ریشه‌های اصلی توزین شدند :

آیا سلکسیون بر اساس TLWR کارساده ای است ؟ اندازه گیری وزن تر پهنک برگ ضروری است . امانی تواند ساده باشد . وزن تر اندام هوائی و هیپوکوتیل بارزترین پارامتر برای برقرار کردن نسبت بین پهنک و اندام هوائی است .

بهر حال قطر گردن چغندر بستگی به وزن ریشه دارد .

Doney و Theurer ارتباط خوبی بین قطر گردن با وزن ریشه اصلی در گیاهان ۲۱ روزه

پس از یک فصل کامل رشد پیدا کردند . ما از فرضیات G.E.Coe در اصلاح دولینه برای مقایسه TLWR با

نسبت قطر هیپوکوتیل به وزن برگ استفاده کردیم (HDLWR) . این نسبت جدید با جانسیسن کردن قطر هیپوکوتیل بجای وزن اندام هوایی + گردن گیاهچه محاسبه گردید .
سپس ضریب همبستگی را برای دوسمورد اندازه گیری کردیم درجه آزادی برای یک $df = 178$ و برای رقم دو $df = 222$ بود .

همبستگی	ضریب همبستگی برای رقم ۱	ضریب همبستگی برای رقم ۲
وزن تر هیپوکوتیل + اندام هوایی / قطر هیپوکوتیل	۰/۸۷	۰/۸۸
TLWR / HDLWR	۰/۴۶	۰/۳۸

قطر هیپوکوتیل و وزن تر (اندام هوایی + هیپوکوتیل) با هم ارتباط و همبستگی خوبی داشتند اما همبستگی TLWR با HDLWR یک همبستگی ضعیفی بود .
بهر حال در نهایت ۲۰٪ از گیاهان باروش TLWR دسته بندی شدند . و دریافتیم که فقط ۶۰٪ باروش HDLWR دسته بندی شدند . بنابراین قطر هیپوکوتیل پارامتر قابل توجهی برای انتخاب TLWR نمیباشد اما ممکن است در سلکسیون برای بزرگی ریشه مفید باشد .
در آینده نیاز مابه کار و تحقیقات در زمینه های ذیل میباشد :

۱- ادامه ارزیابی و ثبوت اعتبار TLWR به عنوان یک روش گزینش و تداوم مطالعات وراثتی آن بمنظور انتخاب توام برای اندازه گیری طوقه و TLWR بالا .

۲- مشخص نمودن اینکه چقدر قند چگونه توزیع مواد فتوسنتزی را در قسمت های مختلف نبات کنترل و در اختیار دارد . مادوتلاقی یکی چقدر بزرگی و دیگری چقدر علوفه ای با چقدر قند انجام دادیم تا بدانیم کدام یک دامنه تغییرات وسیعتری از نظر کنترل ژنتیکی TLWR که در دست داشتیم بماند تا در مطالعات بیوشیمیایی بعدی از این نتایج استفاده نمائیم .

۳- تولید هیبرید بالاین گروه دهنده ولاین ماده CMS (میل استریل سیتوپلاسمی) که ابتداءً برای TLWR بالا گزینش شده بودند . اغلب سلکسیون ها و مطالعات محصولی ما بر روی یک لاین در دست اصلاح EL 40 انجام گرفته است .

۴- اعمال بهترین روش مدیریت از نظر (تنک کردن و تغذیه) بمنظور تفاوت لاین هادر TLWR آنها .